

... Třetího dne Turci prudce zaútočili na Bohemunda a jeho spolubojovníky. Záhy začali Turci cvakat zuby a vyráželi povyk a zvučný křik, opakující, nevím sám jaká, ďábelská slova v jejich jazyce. Moudrý Bohemund, vida nespočetné množství Turků, vyrážející z dálky křiky válečné hlasem satanským, dal okamžitě rozkaz, aby jezdci sestoupili ze svých koní a postavili rychle stany.

Před tím, než byly postaveny stany, opakoval všem jezdčům: „Pánové a udatní rytíři v Kristu, nyní ze všech stran očekáváme těžkou bitvu. Ať všichni rytíři jdou rovnou proti nim s odvahou a ať pěšáci zbudují opatrně a rychle stany.“

Když bylo všechno splněno, už nás Turci obklopili ze všech stran, bojující, vrhající oštěpy a střelující šípy z ohromné dálky. A my, neschopni vydržeti nápor šípů a odrazit tak veliký počet nepřátel, přesto jsme se vrhali proti nim s udatným srdcem. Také ženy byly tento den velmi nápomocné, protože nosily vodu na pití bojovníkům a nepřestávaly je také povzbuzovati v boji i v obraně. Moudrý Bohemund nemeškal povolati druhé, totiž hraběte ze Saint-Gilles a biskupa z Puy a všechny ostatní rytíře v Kristu, aby rychle pospíchali do boje, vzkazuje jim: „Jestliže se dnes chtějí zúčastniti boje, ať přijdou s odvahou.“ A vévoda Godefroi, známým svou odvahou a statečností, a potom Hugo Hainsné přišli společně jako první se svými vojsky, potom je následoval biskup z Puy s oddílem a po něm hrabě ze Saint-Gilles s početnou armádou.

Naši se ptali s udivením, odkud se vzalo takové množství Turků, Arabů, Saracénů a jiných, jež nebylo možno vyčíslit, protože všechny výšiny, kopečky, údolí a všechny planiny, uvnitř i venku, zvenčí bitevního pole byly úplně pokryty touto exkomunikovanou rasou. Mezi námi se konala krátká porada, ve které po zvelebení Boha jsme se rozhodli takto: „Buďme za všech okolností jednotni v Kristově víře a ve vítězství svatého kříže, protože dnes, dá-li Bůh, všichni budeme bohatí.“

Ihned se naše šiky spořádaly. Na levém křídle byli moudrý Bohemund, Robert z Normandie, opatrný Tankred. Biskup z Puy musil jít dopředu přes jinou výšinu, aby mohl Turky obklíčit. Na levém křídle jezdil na koni velice chrabrý Raimond, hrabě ze Saint-Gilles. Na pravém křídle byli vévoda Godefroi a také odvážní (udatní) rytíři, jako byli hrabě z Flander a Hugo Mainsné a mnozí jiní, jejichž jména já neznám.

Jakmile se naši rytíři přiblížili, Turci, Arabové, Saracéni a všichni barbaři utekli ihned přes horské soutěsky a planiny. Počet Turků, Peršanů, Paulikiánů, Saracénů a jiných pohanů dosáhl 360 000, nepočítaje v to Araby, jejichž počet nikdo kromě Boha nezná. Tito utekli s takovou rychlostí, až ke svým stanům, kde se dlouho nezdržovali. Znovu utíkali a my jsme je pronásledovali a zabíjeli jsme je všechny celý jeden den. Získali jsme značnou kořist zlata, stříbra, koní, oslů, velbloudů, ovcí, volů a mnoho jiných věcí, o kterých jsme nevěděli. Jestliže Pán Bůh by nebyl s námi v bitvě, nikdo z nás by z boje nevyvázl, protože od třetí do deváté hodiny trvala nepřetržitá bitva. Ale Bůh všemocný, slitující a milosrdný, nepovolil, aby naši rytíři zahynuli a padli do rukou svých nepřátel, a poslal rychlou pomoc. Dva rytíři z našich, plni cti, Godefroi z Monte a Guillaume, syn markýze, bratr Tankredův, a jiní rytíři a pěšáci, jejichž jména neznám, zde našli svoji smrt.

Kdo bude tak moudrý a dost učený, aby si dovolil popsati důvtip, bojovnost a chrabrost Turků? Oni doufali, že zastraší národ Franků hrozbou svých šípů, jako zastrašili Araby, Saracény, Armény, Syry, Řeky. Ale, díky Bohu, nikdy nebudou mít hodnotu našich. Ve skutečnosti si Turci říkali, že jsou podobní Frankům, a tvrdili, že mimo Franky a ně nemá nikdo právo říkat si rytíř. Řeknu pravdu a nikdo nebude to popírat: zajisté, jestliže oni by si pevně ponechali Kristovu víru, kdyby byli chtěli vyznávat samotného Pána ve třech osobách, syna Božího zrozeného z Panny, který trpěl a vstal z mrtvých, vstoupil na nebesa za přítomnosti svých žáků, seslal dokonalou útěchu Svatého Ducha, kdyby byli chtěli věřit, s vírou ve spravedlivý soud, který vládne na nebi i na zemi, nenašel by se nikdo, kdo by mohl se rovnat jim v síle, odvaze a vojenském umění... a přesto s pomocí Boží byli přemoženi našimi. Tato bitva se konala prvního července...